

Plaur és una empresa que neix amb aquest nom a principis dels anys setanta, però que ja prové d'una altra creada el 1953. Gregori López, que junt amb el seu germà Vicenç porten la indústria en aquests moments, ens n'explica amb detalls l'origen: **"De fet, tot arrenca a principis de segle, quan el nostre avi comença a treballar en un negoci de compra, venda i recuperació de sacs. En aquells moments arribaven a Barcelona sacs carregats de sucre procedents de Cuba, i aquests sacs s'havien de reutilitzar. D'aquesta idea parteix l'empresa del meu avi."** Però les formes de vida i de negociar evolucionen, i el pare d'en Gregori ja es va plantejar una indústria ben diferent lligada al mateix producte: **"El pare va començar amb el sac de paper, una mica independent de l'avi, perquè aquest encara pensava que el paper era un invent del diable, i que el teixit d'arpillera no moriria mai."** El cas és que el pare, Vicenç López Mayol, va aixecar la seva primera empresa fora de Catalunya: **"El primer taller el va posar a Valdepeñas, Ciudad Real, on feia un temps que vivia. Això era als volts de l'any 1950 i el 1953 ja va prendre la determinació definitiva de tornar a Barcelona i obrir el negoci de fabricació de sacs de paper."** En aquells moments, els sacs encara es feien d'una forma artesana i en Gregori dedicava força hores dels seus estius a ajudar la mare a cosir sacs: **"Hi havia dues formes de fer els sacs, o bé grapats o cosits, i tant el meu germà com jo a les èpoques de vacances de l'escola ajudàvem a casa tant com podíem."** I segueix: **"Durant els anys de carrera, no vaig estar tan vinculat amb l'empresa, però m'hi vaig incorporar en acabar-la. En Vicenç, en canvi, tot i que era més jove, hi va començar a treballar abans, perquè després del batxillerat va decidir-se a fer diversos cursos i a continuar la formació però sempre compaginant-la amb el negoci familiar."** Malgrat aquest origen familiar, els germans López no tenen cap interès especial perquè els seus fills segueixin els seus passos: **"Si algun d'ells s'hi vol dedicar li direm que endavant, però no volem que se sentin obligats a treballar-hi. Segurament pensem d'aquesta forma perquè nosaltres vam notar molt aquesta pressió al damunt, els pares tenien la mentalitat que l'empresa la feien per als fills i mai no ens van demanar si a nosaltres ens interessava."** I continua amb unes paraules tan contundents com sorprenents: **"Jo no vaig voler ser mai empresari, i, en canvi, ho he estat tota la vida. Jo volia treballar en temes d'investigació o lligats a la docència, i, malgrat que he portat altres activitats fora de l'empresa, sempre m'hi he sentit lligat i he hagut de tornar-hi."**

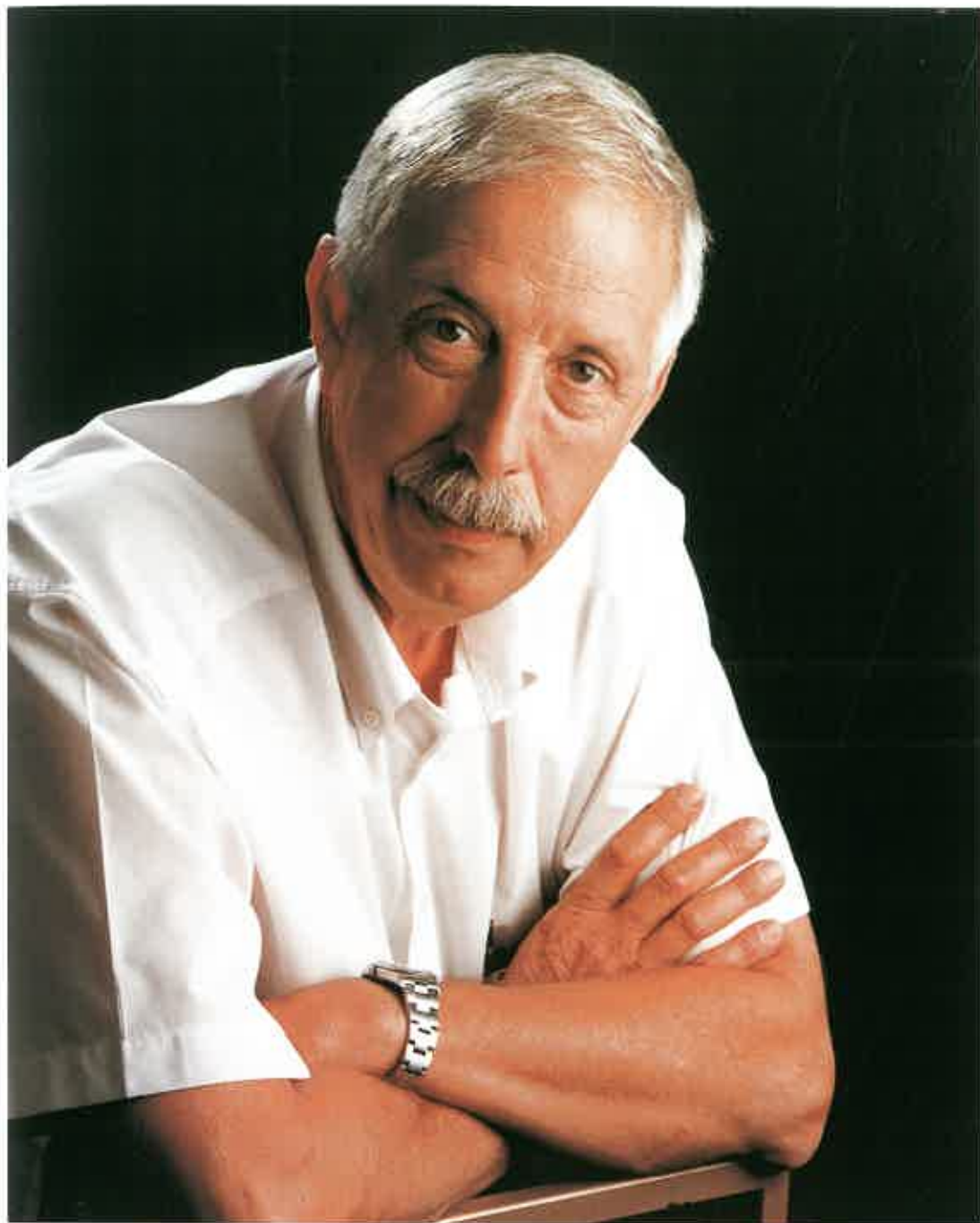
Pel que fa al trasllat de les instal·lacions a Besalú, en Gregori ens fa cinc cèntims del motiu del canvi: **"A principis dels setanta vam adonar-nos que pràcticament el 70% de la nostra producció anava a indústries que estaven a deu quilòmetres de Besalú, i vam optar per traslladar-nos-hi, i així facilitar el tracte amb els nostres clients."** A més, les instal·lacions ja s'havien fet petites: **"Estàvem en una època de creixement, i els 700 metres quadrats que teníem a la plaça de les Glòries ja no ens eren suficients."** I encara hi havia un altre detall a tenir en compte: **"S'havia fet un intent a la província de Múrcia i anàvem tot el dia amunt i avall. Aleshores, el que vam fer va ser unifi-**

car-ho tot a Besalú i canviar el nom de l'empresa, que de Distribuïdora d'Envasos i Embalatges passa a ser Plaur."

Centrem-nos en el producte: **"Vam començar fent sobretot sacs de ciment, de guix, de pinso... grans produccions de sacs molt estàndards. Amb els anys hem anat especialitzant-nos una mica més."** I això va molt lligat a l'evolució de la indústria paperera: **"A Europa, i també a l'Estat espanyol, els productors de paper han anat establint lligams amb els tallers manipuladors. És una forma de col·locar al mercat el seu producte i assegurar una part de la transformació. Nosaltres vam pensar que havíem d'anar per aquí i vam posar-nos en contacte amb una indústria d'aquest tipus, vam treballar conjuntament deu anys, però finalment ells van optar per incorporar-se a una multinacional, i nosaltres vam restar independents."** I afegeix: **"Així, la nostra estratègia ha anat cap a altres camins, i hem optat per fer sacs per a empreses que necessiten partides petites i una producció molt específica en funció de les seves necessitats. D'altra banda, hem desenvolupat també un altre tipus d'embalatges que serveixen per embolicar grans peces en la indústria metal·lúrgica d'estampació."** Ha calgut definir un mercat i trobar el lloc en aquest món que, cada dia més, tendeix a la globalització.

El procés de fabricació del sac comença amb l'entrada del paper en bobina: **"En funció de la quantitat de fulles que es vulgui, es necessiten més o menys bobines, però la nostra tasca és aconseguir fer un tub o semitub, que després s'imprimeix, es passa per uns talladors i plegadors i que al final es tanca per la base."** No obstant això, hi ha diverses coses que poden canviar d'un sac a l'altre: **"El paper pot ser d'una mena o d'una altra, podem cosir la base o encollar-la, es pot fer un tipus d'impressió o un altre, i encara podem parlar de la combinació de paper i plàstic per a determinats embalatges."** En una època van treballar fent bosses per a *boutiques*, però van tornar al client industrial: **"Hi va haver uns moments en què el paper va anar de baixa, però ara s'està recuperant, i no solament entre el petit comerç i els particulars, que és un tema que ara no toquem, sinó en grans indústries."** I és que l'evolució del sector paperer ha tingut molt a veure amb aquest canvi: **"Fa quinze anys semblava que ja estava tot inventat, i vam estar molt de temps sense que sortís res de nou, però ara s'han impulsat altres sistemes de fabricació i el paper també s'ha anat adaptant als nous temps i se n'han fet amb característiques molt diferents de les que es coneixien."**

D'altra banda, i lligat amb tot això, la consciència ecològica de la societat ha fet que el paper es reivindicués: **"El paper torna a guanyar batalla al plàstic, és un material altament reciclable i, a més, ho és a dues bandes: socialment, perquè el podem reconvertir en paper altra vegada, i biològicament, perquè no genera brutícia, si llancem un paper enmig d'un camp passat un temps ja no hi serà, i això no és així amb el plàstic."** L'afany per trobar noves solucions i l'esperit inquiet dels directius de Plaur han portat sempre l'empresa a estar al capdavant de diverses investigacions: **"Hem fet les primeres mostres de molts de sacs de paper que després s'han comercialitzat per a diversos usos."**

“El paper s’ha anat adaptant als nous temps i se n’han fet amb característiques molt diferents de les que es coneixien”

Gregori López Surroca - Besalú (Garrotxa)